

- χουζούφι ή χουζούφ'. τὸ=ἀνά-
παυλα, εὐχαριστία, παρουσία,
ἡσυχία, συγκέντρωση τοῦ πνεύ-
ματος. (huzur).
- χουζ'. τὸ=(Θρ. Κ.Π.Π. ακΜ.). συ-
νήθεα. ἔξις, χαρακτήρ. (huz).
- χουζούζης ή χουζούζης, δ=(Θρ.
Κ. ακΜ.). ὁ ἔχων κακὰς συνή-
θειας, κακός, δόσκολος, στρου-
νός, παυξένος. (huzuz).
- χουζιμέτ ή χουζιουμίτ ή χουζιου-
μιάτ ή χουζιουμέτ'. τὸ=(Θρ.Κ.).
κράτος, κυβέρνησις, διοίκησις, δι-
καστική δικαιοδοσία, δικαστήριον,
διοικητήριον, (hükümet). Οἰκ.
- χουζιασάς, δ=συμπέρασμα, οὐσία,
(hulâsa).
- χουνέο', τὸ=(Θρ. ακΜ.), ἐπιδειξιό-
της, τέχνη, τάλαντον, ἀξία, ἐπι-
σημοσύνη, (hüner). Οἰκ. Δεῖξε
μον τὰ χουνέρια σου.
- χουνί, τὸ = (Θρ.Κ.), χωνίον,
ἐκ τῆς ἑλληνικῆς λέξεως : χωνίον,
(huni ή hunu).
- χουντούτ ή χουντούτ', τὸ=σύνορον
ἀγροῦ ή κράτους, (hudut). Οἰκ.
- χουράς, δ=φοινικόκαρπος, φοι-
νίκι, (hurma). Οἰκ.
- χουρνάς, δ=(Θρ.Κ.), ὑπόλεμμα,
εἶδος ἀκατέργαστον ή μειωμένον,
κατάλοιπον, μικρὸν πρᾶγμα,
(hurda ή hurde).
- χουροτούμ ή χουροτούμ', τὸ=(Θρ.
Κ.), σωλὴν (συνήθως δευμάτινος)

- τῆς ἀντίλας, προβοσκίς, (hortum).
Οἰκ.
- χουράφι ή χουράφ', τὸ=βλ. τὴν λέ-
ξιν : χουράφι.
- χουραμέτι, τὸ=βλ. τὴν λέξιν : χιζμέτι.
χουραμεκιάφης, δ=βλ. τὴν λέξιν :
χιζμεκιάφης.
- χουτζούμ, τὸ=(Θρ.Κ.), ἔμποδος, ἑ-
πίθεσις, ἐπιδρομή, (hücum).
- χουράμ, τὸ=ἕρπασμα διὰ περιτύλι-
ξιν τῶν ἀνθρώπων ή σκέπασμα
τῶν ἀλόγων ή τῶν κυναπέδων,
ὑφαντὸς τάπη, κλινωσκέπασμα,
περιτύλιγμα τῶν βρεφῶν, ἕρπασμα
μύλλινον χροσωτόν, (igram). Διὰ
τοῦς Τουρκοὺς σημαίνει ἐπίσης : ὁ
εὐρὸς μανδύας τῶν προσκυνητῶν
τῆς Μέκκας ή τῶν βεδουίνων.
- χωνίον, τὸ=(Π.), βλ. τὴν λέξιν :
χωνί.
- χουρατό, τὸ=ἀστείονός, ἀδικον
πέλοισμα, (horata). Κατὰ τὸν
λεξικογράφον Σαμὴ μπέη Φρά-
σερη, αἱ λέξεις horata, horata-
ci κ.τ.λ. εἶναι ἑλληνικαί.
- χουρατάς, δ=(Θρ. ακΜ.), ἀστειολο-
γία, φλυαρία, συνομιλία χωρικῶν
(συνήθως γυναικῶν) εἰς τὴν ἐπὶ
τοῦ δρόμου ἐξώδηραν των, (ho-
rata). Οἰκ.
- χουρατατζής, δ=(Θρ.Κ.Π. ακΜ.),
ἀστειολόγος, φλύαρος, (horata-
ci). Οἰκ.
- χουρατεύω=(Θρ.Κ.Π. ακΜ.), συνο-
μιλῶ, ἀστειολογῶ, (διὰ τὴν ἑτυ-
μολογίαν βλ. τὴν λέξιν : χουρατάς).

Ε Π Ι Μ Ε Τ Ρ Ο Ν

- γιαμάν=(Κ.), δυνατός, ἐκκληρικτός,
ἐπικίνδυνος, (yaman).
- γιορούκης, δ=διὰ τοὺς Τουρκοὺς
σημαίνει ἐπίσης : ταχυπόρος.
- γουσουζής, δ=λανθασμένη λέξις,
ἀντί : γουσουζής ή οὐγουσου-
ζής.

Ὁ μνημονεσόμενος ἐνταῦθα λεξικογράφος Σαμὴ μπέη Φράσερη εἶναι ὁ ἴδιος
μὲ τὸν ἀναφερόμενον ἐπὶ ἄλλων Σερμαεττίν Σαμὴ (Σερμαεττίν εἶναι τὸ ὄνομά του).

Εἰς τὴν σελ. 7 γραμ. 12 πρέπει νὰ προστεθοῦν αἱ λέξεις : ἔχουν ληρῆή κατὰ
τὴν κεραικὴν ἐποχὴν.

- κουντούρα, ή = ἑτυμολογεῖται ἀπὸ
τὴν ἀρχαίαν λέξιν : κόθορος ή
τὴν μεσαιωνικὴν : κούτουρος.
τεργιακής, δ=βλ. τὴν ἑλληνοποιη-
μένην λέξιν : θεριακλής.
τζιχάν, δ = (Κ.), κόσμος, σύμπαν,
(ciban).

Ἐνενήτα ἔργασίας, πρωτότυπες, σύντομες, περιεκτικῆς, εὐχάριστα
γραμμέναι, τοῦ κύκλου τῶν ἐκδόσεων τῆς Ἐταιρείας Θρακικῶν Μελετῶν, ποῦ
κυκλοφόρησαν τελευταίως, ἐκλατύνουν μερικὰ ἀπὸ τὰ Θρακικὰ θέματα ποῦ
ἀπασχολοῦν τὴν Ἐταιρεία καὶ γραμμένα ἀπὸ ἐπιστήμονες ποῦ ἐρευνοῦν τὴν
ἱστορία τῆς Θράκης. ἀποτελοῦν ἱκανοποιητικὴ ἀπόδοσις γιὰ τὸ 1955—60. Ἀλλὰ
δὲν εἶναι μόνο αὐτὸ. Ἡ ἐπιτίπωση τῶν ἔργων αὐτῶν δὲν εἶνε ἡ τελευταία
λέξη ἐπὶ τῶν θεμάτων, ἀλλὰ τὸ θεμελιωμα τῆς οὐκ ἔργασίας καὶ ἡ βάση γιὰ
ἐπιστημονικώτερη καὶ εὐρύτερη ἀνάπτυξη. Μ' αὐτὴ τὴν εὐκαιρία σημειώνου-
με ὅτι τὸ ἔργο τῆς Ἐταιρείας εἶνε σημαντικό καὶ ἀξιόλογο. Πλουτίζεται ἡ Λαο-
γραφία τῆς, δυναμώνει ἡ Ἱστορικὴ ἀλήθεια, ἐπεκτείνεται ἡ περιγραφή ἱστο-
ρικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν εὐρημάτων, καὶ οἱ κύκλοι τῶν θεμάτων εὐρύνονται
καὶ προσιωνίζουσι τὴν λύση πολλῶν προβλημάτων ποῦ χρειάζονται γιὰ νὰ θε-
μελιώσουν τὸ ἑλληνικὸ ἱστορικὸ οἰκοδόμημα. Ἀλλὰ καὶ ἡ διασφύτιση τοῦ
λαοῦ μας εἶνε ἕνας σκοπὸς τῶν ἐκδόσεων τῆς Ἐταιρείας. Ὁ Κοραῖς εἶπεν
ὅτι «τὰ ἔθνη ζήτηματι λύνονται συνήθως μὲ τὴν Κοινὴ γνώμη τῶν λαῶν». Ἀὐτὴ
τὴν Κοινὴ Γνώμη τοῦ λαοῦ μας ἐπιδιώκει νὰ μορφώσῃ ἡ Ἐταιρεία
Θρακικῶν Μελετῶν μὲ τὰ δημοσιεύματά τῆς, ποῦ εἶναι τὰ ἑξῆς :

1. Συμβολὴ μελέτη ή περὶ διεκδικήσεων ἐπὶ τῆς ἐντεῦθεν τοῦ Ἐβρου
ὑπολοίπου Δυτικῆς Θράκης καὶ περὶ τῆς γραμμῆς Ἐβρου 1944 Ν. Κων-
σταντινουπόλου.—2. Θράκη, σὲ κρᾶζουμε σήκω ἐπάνω 1944 Πολ. Παπαχριστο-
δοῦλου.—3. Ἡ Ἑλληνικὴ τῆς Θράκης 1945 Πολ. Παπαχριστοδοῦλου.—4.
Ἡ καταστροφή τοῦ Βορειοθρακικοῦ Ἑλληνισμοῦ (1878—1914) 1945
Πολ. Παπαχριστοδοῦλου.—5. Ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Θράκης ἀπὸ τῆς περιγρα-
φῆς τῶν περιηγητῶν Πολ. Παπαχριστοδοῦλου.—6. Πρόγραμμα τῆς Ἐταιρείας
Θρακικῶν Μελετῶν. Ἐπιδιώξεις τῆς Ἐταιρείας 1947.—7. Ὁ Πανσλαβισμὸς
μας ἀπειλεῖ καὶ μᾶς ξεθεμελιώνει 1947 Πολ. Παπαχριστοδοῦλου.—8. Οἱ Πο-
μάκοι καὶ ὁ δίκαιος ἀγῶνας τῶν 1947 (δύο ἐκδόσεις) Πολ. Παπαχριστοδοῦ-
λου.—9. Ὁ Γεώργιος Βιζυηνός ὡς ποιητῆς καὶ διηγηματογράφος 1947
Πολ. Παπαχριστοδοῦλου.—10. Τέσσαρες σύγχρονοι ἱστοριογράφοι τῆς Θρά-
κης 1949 Πολ. Παπαχριστοδοῦλου.—11. Προσφορά τοῦ Θρακικοῦ Ἑλληνι-
σμοῦ στὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα 1821—1922 Πολ. Παπαχριστοδοῦλου.—
12. Θράκες λαογράφοι τοῦ Γ' αἰῶνος Πολ. Παπαχριστοδοῦλου.—13. Ἀπὸ
τὸ Πάνθεον τῶν πνευματικῶν ἡρώων τῆς Θράκης 1948 εἰκὼν Γεωργίου Βι-
ζυηνοῦ.—14. Ἐκκλησιαστικαὶ ἐπαρχαὶ διδυμοτείχου 1953 Ἀρχ. Νικ. Βα-
φειδῆ.—15. Περὶ οἰκίσεως τῆς παρ' Ἐβρον Θράκης 1953. Γρ. Εὐθυ-
μίου.—16. Τ' ἀναστενάρια τοῦ Λαγκαδά ἀπὸ νέου στοιχεῖα τοῦ 1952—1953
Πολ. Παπαχριστοδοῦλου.—17. Τὰ παιδικὰ τραγούδια Γεωργίου Βιζυηνοῦ.
18. Τὸ Σουφλί ἐστὶ λαϊκῶν τεχνῶν καὶ παραδόσεων 1953. Πολ. Παπαχι-
στοδοῦλου 19 Ἐξορισμοί, Χαϊμαλιά, Νουσακάδες, Κορυμπάνια, 1953. Ν.
Βαφειδῆ.—20. Ἡ γλῶσσα τῶν Θρακῶν Ν. Ἀνδριώτη.—21. Συμβολὴ εἰς
τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν Ραιδεστοῦ Τ. Γριτσοπούλου.—22. Καταστατικὸν
τῆς Δημογεροντίας διδυμοτείχου Γρηγ. Εὐθυμίου.—23. Τὸ χρονικὸν τῆς
ιδρύσεως τῆς Ἐτ. Θρακικῶν Μελετῶν.—24. Φυλετικὴ καταγωγή, ἦθη, ἔθιμα
τῶν Καταβέλων διδυμοτείχου Βασ. Σιναπίδη 1953.—25. The Greek of
Ihrace 26. Χριστοῦγεννα Λευκά Πολ. Παπαχριστοδοῦλου.—27. Ἐξ
Θρακικῶν Μελωδῶν.—28. Πνευματικῆς σχέσεις Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων
τῶν Γ' αἰῶνα Δημ. Πετροπούλου.—29.—Τὰ περιεχόμενα δημοσιεύματα τῶν
ΙΓ' τ. τοῦ Ἀρχείου Θράκης.—30. Κώδικες Ἀν. Θράκης Κ.Μ. Ἀποστολί-